

Birgit "Bia" Larsson, Kristinehamn

Det var den 14 oktober som Birgit Larsson, för de flesta av oss känd som Bia, befordrades till härligheten. Dödsbudet kom hastigt, oväntat och blev en stor sorg för barnen Karl-Erik, Marie, Ann-Christine och Anna-Lena med familjer, övrig släkt, vänner och för kåren i Kristinehamn.

Bia föddes i Strängnäs den 3 juli 1936 där hon och hennes familj tillhörde Pingstförsamlingen. Vid 20-års ålder flyttade hon till Kristinehamn för att studera på Kristinehamns praktiska skola.

Under studietiden besökte hon de olika kyrkorna i Kristinehamn och landade på Frälsningsarmén. Kåren blev hennes andliga hem och hon invigdes till soldat nyårsdagen 1959. Det var också på kåren som hon träffade sin blivande man Erling (som befordrades till härligheten december 2007).

Bia tyckte mycket om barn. Det märktes väldigt väl, inte minst efter hennes pensionering som dagbarnvårdare, då hon gärna ville ha besök av eller besökte sina barnbarn. Sista året fann hon också stor glädje i ett barnbarnsbarn.

Bia var en aktiv frälsningssoldat och genom åren har hon varit solstråle-, blåvinge-, hobbygruppsledare, söndagsskollärare och strängmusikant. De sista åren tjänade hon mycket gärna i kårens café. Det var där hon tillbringade sin sista timme, Bia fick verkligen tjäna in i det sista.

På fritiden var hon mycket i naturen. Hon tyckte om skogen, att plocka bär och svamp och att gå promenader. Baka var också ett intresse hon hade, vilket många av oss som smakat fått bevis på. Bia var väldigt generös och hade gärna med sig några bakverk, någon syltburk eller lite svamp när hon kom på besök.

Jag fick alldeles för kort tid på mig till att lära känna Bia men trots det gjorde hennes öppenhet att vi hann med en hel del andliga samtal. Vi pratade om Jesus, hans återkomst, Frälsningsarmén mm. Vårt sista samtal kring matbordet, bara två dagar innan hennes jordeliv var över, var också präglad av hennes tro och förtröstan på vår Far i himlen.

Begravningsgudstjänsten hölls i ljusets kapell fredagen den 6 november. Officianter var kapten Ulrica och major Sven-Inge Karlsson, Kristinehamnskårens ledare.

Bia hade en stark tro och efter Erlings död kunde man ana en längtan hos henne efter att få återse sin man igen. Och nu har hon nått målet. Hon har fått komma hem, till den plats som Jesus Kristus förberett för henne. Vi ser med glädje fram emot återseendet.

L. Lundberg